

Mit vár el tőlem Isten?

Marilyn Adamson

Ha te is olyan vagy, mint a legtöbb keresztény, akkor szeretnéd, ha Isten örömét lelné abban, ahogy élsz. Ugyanakkor, ha őszinte vagy, be kell vallanod, hogy néha belefáradsz abba, hogy keresztény életet próbálsz élni. Néha egyszerűen túl stresszesnek tűnik.

Mikor ateista voltam, a bűn nem volt téma számomra. Nem is igen tudtam róla. Nem igazán éreztem büntudatot. De mikor keresztény lettem... huhhh! Megtudtam, hogy egy csomó olyasmit csinállok, ami nem tetszik Istennek. Megtudtam, hogy szeretnem kéne másokat, olvasni a Bibliát, imádkozni, másokat Istenhez vezetni és segíteni nekik ezen az úton stb. Néha azt gondoltam: *„Sokkal könnyebb volt ateistának lenni.”* Most, hogy ismertem Istent, hatalmas felelősséget éreztem azért, hogy a tetszésére éljek. Amikor olvastam a Bibliát és találtam egy parancsot, szinte minden vers után azt kellett mondanom: *„Hoppá, jó ötlet! Erre is oda kell figyelnem.”*

Szerencsére Isten tanított valamit a Bibliából, ami teljesen felszabadított ebből a felelőség- és teljesítmény-központú gondolkodásból, hogy megint Istent lássam, és élvezzem a vele való mély kapcsolatot. Van egy csodálatos alapelv a Bibliában, ami átszövi a Római, a Galata, az Efézusi és a két Korinthusi levelet... tulajdonképpen az egészet.

Így szól: Isten nem várja el, hogy tökéletes legyél. Nem számít rá, hogy megütöd a mércét. Sose hitte azt, hogy képes leszel keresztény életet élni, se azt, hogy megfelelsz az ő szent elvárásainak. Ha arra számított volna, hogy meg tudod tenni, akkor nem jött volna el a földre, hogy meghaljon helyetted. De eljött.

Jézus így szólt a sokasághoz: *„Legyetek tökéletesek, ahogy a ti mennyei Atyátok tökéletes!”* Tehát igaz az, hogy Isten törvényei, parancsolatai tökéletességet várnak el. És ha Isten annak alapján fogadna el minket, hogy engedelmeskedünk-e a parancsainak, akkor tökéletesnek kéne lennünk. Nem csoda, hogy Jézus azért jött, hogy megmentsen minket a bűneink büntetésétől.

Isten tud az ő tökéletessége és a mi bűnösségünk közötti szakadékról. Még keresztényként is folyamatosan bennünk van az a feszültség, hogy próbáljuk összébb zárni a szakadékot, hogy kellemesebben érezzük magunkat, hogy közelebb érezzük magunkat Istenhez.

Egyesek azzal igyekeznek zárni a szakadékot, hogy Isten elvárásait csökkentik: *„Isten azt nem úgy értette...”* Mások meg a saját teljesítményüket próbálják növelni: *„Majd még jobban behúzóok...”*

Mit mond Isten erről a szakadékról? Azt, hogy létezik, és mindig is létezni fog. De te, aki hiszel Jézusban, befogadtad őt az életedbe, bocsánatot nyertél, igaznak nyilvánítottál, értékes vagy a szemében, gondoskodó kezében tart. Teljesen az övé vagy, és ő feltétel nélkül szeret téged. A szakadék ellenére.

„Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Őáltala kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében.”¹

Mégis valószínű, hogy életed során eljutsz majd olyan pontra, amikor azt gondolod: *„Most már aztán biztos, hogy Isten elvárja, hogy megfizessek neki.”*

Ennek a cikknek az a célja, hogy visszatartsd attól a csapdától, hogy „teljesíteni” akarj Istennek. A Biblia óva int ettől, mert ez elrabolná tőled Krisztus ismeretének az örömét.

Ezért nézzük meg alaposan, mit is mond Isten a veled való kapcsolatodról. Vegyük szemügyre az alapvető szabályokat, hogy hogyan is viszonyuljunk hozzá.

Hogyan lettél keresztény?

Nézd meg, mi volt Isten munkája, és mi volt a tiéd abban a folyamatban, amelynek során keresztény lettél:

- Isten választott ki a világ teremtése előtt, és elhívott a magáénak.²
- Isten eljött a földre érted.³
- Maga Isten halt meg a bűneidért.⁴
- Isten gondoskodott róla, hogy valaki elmondja neked az evangéliumot.⁵
- Isten följánlotta, hogy bejőj az életedbe.⁶
- Isten adta beléd a vágyat, hogy megismerd őt és válaszolj neki.⁷
- Te felé fordultál és befogadtad őt.
- Isten bejött az életedbe, igaznak nyilvánított, megbocsátott és a magáénak nevezett.⁸

Úgy lettél keresztény, hogy egyszerűen hittel válaszoltál Istennek. Azt akarja, hogy ugyanígy éld is a keresztény életet... egyszerűen hittel válaszolva Istennek. A felelősség (és a képesség) súlya Istennél marad. Esetleg most azt gondold: „*Ez elég egyszerűnek hangzik. Mitől olyan a nagy szó ez?*” Attól, hogy a gond az, hogy előbb-utóbb majdnem minden keresztény elbukik ezen a ponton. Miért?

Emberi természetünk része, hogy úgy gondoljuk, tartozunk Istennek azért, amit tett értünk. És az is, hogy amint megismerjük egy kicsit a Bibliát, megtanulunk egy kicsit imádkozni, megértjük egy kicsit, hogyan beszélhetünk másoknak Istenről... úgy gondoljuk, itt az ideje, hogy átvegyük Tőle a „jó kereszténnyé válás” felelősségét. *Semmi se veszi el olyan gyorsan Isten ismeretének az örömét, mint ez.*

És ha magadtól nem jutnál arra a téves következtetésre, hogy neked kell teljesítened Isten felé, akkor más keresztények sajnos nagyon jók abban, hogy büntudatot keltsenek benned, nyomás alá helyezzenek, és elvárják, hogy jobban engedelmeskedj Istennek. Ez a cikk (remélhetőleg) segít megérteni az Igéből, hogyan élhetsz keresztény életet anélkül, hogy az Istennek való megfelelés hamis kényszerét éreznéd. Megmutatja, mennyire szeret téged Isten, és milyen viszonyban akar lenni veled.

Isten nem olyan kapcsolatot alakított ki veled, amely rajtad múlik, hanem egyedül tőle függ. Hadd támasszam ezt alá néhány bibliai résszel:

Hogyan lehetünk mi elfogadhatók Isten számára?

Az ő kegyelme (jósága) miatt kaptál bűnbocsánatot, azért, mert Jézus meghalt érted. Azáltal nyerted el a bocsánatot, hogy Jézus kifizette a bűneidet, igaz? Nem érdemelted ki a megbocsátást. Egyszerűen csak elhitted Istennek, amikor azt mondja, hogy megbocsátott.

„De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket.”⁹

„Őbenne van - az ő vére által - a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is; kegyelme gazdagságából, amelyet kiárasztott ránk...”¹⁰

Most, hogy keresztény lettél, megváltoztak a szabályok? Most már van Istennek egy hosszú követelmény-listája számodra? Nem!

Lehet, hogy most azt gondolod: „Várg csak! A Biblia TELE VAN parancsokkal. Egy bekezdést nem tudok elolvasni úgy, hogy ne mondaná meg, mit csináljak.” Igazad van. De miközben Isten utasításokat ad, azt is megmondja, hogy nem tudod teljesen betartani őket. Sőt, azt állítja: minél inkább arra koncentrálsz, hogy engedelmeskedj nekik, annál inkább látod majd a saját bűnösségedet.¹¹ És minél inkább próbálsz, annál sikertelenebbnek érzed magad, olyannak, aki megérdemli Isten szemrehányásait és ítéletét, és annál távolabb érzed magad Istentől.

Pál apostol is érezte ezt a kudarcot, és beszél is róla. Isten törvényéről megállapította: „A parancsolat szent, igaz és jó.” De bármennyire próbált aszerint élni, továbbra is vétkezett. Azt mondta: „Arra, hogy akarjam a jót, van lehetőségem, de arra, hogy megtegyem, nincs. Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat.”¹² Teljes elkeseredésében így szólt: „Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?” És a megoldás? „Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus!”¹³

A kudarc, büntudat és elveszettség érzését az Ige alapján kell nézni. „Nincs tehát most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak,”¹⁴ „Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltetett minket az Isten önmagával Fia halála által, akkor miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által.”¹⁵

Tehát, ha Isten parancsaira nézel, ne is próbáld betartani őket a saját erődből; *ehelyett kérd Istent, aki benned él, hogy hozza ezt létre benned.* Amikor Isten azt mondja, hogy szeress másokat, akkor nem azt várja, hogy lelkes felelősségérzettel elindulj, és megmutasd neki, mekkora szeretet van benned. Ehelyett azt akarja, hogy bízz benne: „Istenem, kérlek, élj itt a szívemben, és segíts úgy látni ezt az embert, ahogy te látod, és adj olyan szeretetet a szívemben, ahogyan te szereted. Én egyedül nem tudok másokat szeretni, de kérlek, hogy a te szereteted jelenjen meg az életemben.”

Mi a különbség?

A különbség az, hogy *önállóan* próbálsz-e teljesíteni valamit Istennek, vagy *Istenre bízod magad, hogy ő fog élni rajtad keresztül.* Az érettséggel nem válunk egyre függetlenebbé Istentől. Csak attól leszünk érettebbek, ha függők maradunk tőle, és éppen ez az ő szándéka. Azt akarja, hogy élvezd a vele való kapcsolat szabadságát és szeretetét, bízz benne, bízd rá magad. Nem a saját teljesítményedre kíváncsi.

A Biblia úgy emlegeti Isten parancsait: „a törvény”. Most, hogy keresztény lettél, nem vagy többé a törvény alatt, vagy Isten vádjai és ítélete alatt – bűnbocsánatot és örök életet kaptál. Szabad vagy a törvény követelményei alól.

Pál azt írta: „tudjuk, hogy az ember nem a törvény cselekedetei alapján igazul meg, hanem a Krisztus Jézusba vetett hit által. Ezért mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hit, és nem a törvény cselekvése által, mert a törvény cselekvése által nem igazul meg egy ember sem.”¹⁶

Mennyire fókuszál Pál Isten parancsolataira és azok teljesítésére? *“Mert én meghaltam a törvény által a törvénynek, hogy Istennek éljek. Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta érttem. Én nem vetem el az Isten kegyelmét: mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.”*¹⁷

Mielőtt befogadtad Jézust, távol voltál Istentől, csak a parancsait ismerhetted, és az ő ítélete alatt voltál. De most már ismered Krisztust, és az ő Lelke él benned.

Isten azt mondja: *„Törvényemet szívükbe adom, és elméjükbe írom, bűneikről és gonoszságaikról pedig többé nem emlékezem meg.”*¹⁸ Tehát ahelyett, hogy a törvény valami rajtad kívül álló dolog volna, amely a fejed fölött lebeg az elvárásaival, Isten a szívedbe helyezte a törvényt, és ahogy a Szentlélek átformál téged, beléd helyez egy erősödő vágyat, hogy neki tetsző módon élj. Idővel, ahogy fejlődik a kapcsolatod Istennel, ő folyamatosan építi benned a vágyat és a képességet arra, hogy szent életet élj öelötte.

*„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.”*¹⁹

Istennak terve van az életeddel, hogy mások javára és a saját dicsőségére használja azt. Magával Istennel állsz kapcsolatban, az ő élete él benned, és ő hozza létre a jó cselekedeteket benned.

Mi legyen a bűnnel?

Hadd kérdezzem meg: mi van akkor, ha kérted, hogy változtasson meg valamit az életedben, vagy szabadítson meg egy bizonyos bűntől, de még mindig küszködsz vele? Mi van akkor, ha még mindig uralkodnak rajtad az indulataid, vagy kísértésekbe esel, vagy még mindig nem megy úgy az imádkozás vagy a bibliaolvasás, mint szeretnéd? Na, akkor mi van? Itt az ideje, hogy átvedd a felelősséget a keresztyén életmódodért, és úgy igazán nekiláss? Nem. Attól kezdve, hogy megpróbálsz „teljesíteni” Istennel, egyre inkább látni fogod a kudarcaidat, egyre jobban eltávolodsz Istentől, és egyre kevesebb örömed lesz abban, hogy ismered őt.

Egy hívő könnyen azt gondolhatja, hogy Isten az erőfeszítést értékeli, mert ez az, ahogy az egész társadalom működik... vállalod a felelősséget, dolgozz keményen, tegyél meg mindent... és meg lesz az eredménye. A Biblia parancsait látva azt hiheti: *„Igen, ha elég erősen próbálom, meg tudom csinálni.”* De csak a kudarc vár rá, mert a Biblia azt állítja, hogy ha a törvényt állítjuk a középpontba, az csak egy dologhoz vezet: bűntudathoz. Isten nem teljesítmény-jutalom alapon képzelte el a kapcsolatát veled. Ehelyett azt akarja, bízd rá, hogy megvalósítsa benned azt, ami neki tetsző.

Amíg ezen a földön élsz, követsz el bűnöket. Ebben az életben sosem leszel tökéletes. Nemcsak te tudod ezt, Isten is tudja. Ha fölismersz egy bűnt az életedben, valld meg, és hidd el, amit ígér: *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.”*²⁰

Türelmesen hagyd, hogy Isten változtasson

Isten megismerésére összpontosíts. Igyekezz jobban megismerni őt az imádságban, bibliaolvasásban, a más keresztyékekkel gyakorolt közösségben és tanulásban... ez mind jó dolog.

De ne a saját erőfeszítésedbe vedd a bizalmad, hanem abba, hogy Isten képes dolgozni az életedben. Jézus azt mondta, hogy ez olyan, mint a gyümölcsstermés. Jézus a szőlőtő, mi a szőlővesszők. „Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.”²¹ „Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben.”²²

És amikor Jézus azt mondja, hogy „engedelmeskedjétek a parancsaimnak”?

Akkor tapasztalhatod azt a bővülő életet, amelyről Jézus beszélt, és akkor tapasztalhatod a szeretetét, ha megteszed, amit kér. Jézus azt mondta: „Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömetök teljessé legyen.”²³ Azt akarja, hogy aszerint élj, amit ő helyesnek mond, tapasztald a szeretetét, és keresztényként öröme legyen. De az engedelmisség útja az, hogy órá bízod magad ezekkel a parancsokkal kapcsolatban.

Ezért ha találok egy verset a Bibliában, hogy „*tedd ezt és ezt...*”, akkor rögtön azzal fordulok Istenhez: „*Jó gondolat! Szeretném, hogy az életem tetsszen neked, ezért kérek, hogy építsd be ezt a dolgot az életembe a Szentleked által. Tegyéél képessé arra, hogy engedelmeskedni tudjak neked ezen a területen. Istenem, én csak elszűrom, ha azt hiszem, hogy magamtól meg tudom csinálni. De kérem, hogy változtasd meg a gondolkodásomat, vagy dolgozz az életemben bármilyen egyéb módon, hogy e szerint az ige szerint tudjak élni.*” És aztán nem aggódom rajta többet. Lehet, hogy kiírom magamnak ezt az igeverset, gondolkodom rajta, talán még meg is tanulom. De továbbra is Istenre bízom, hogy engedelmeskedni tudjak neki. Ő megszabadított a törvény elvárásaitól, és arra vár, hogy megnyugodj benne, hogy egyedül tőle függj... és így élvezheted a vele való közeli kapcsolatot teljességét.

„*Ugyanígy ti is, testvéreim, meghaltatok a törvény számára a Krisztus teste által, s ezért másé vagytok: azé, aki feltámadt a halottak közül, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.*”²⁴

„*Megszabadultunk a törvénytől, úgyhogy az új életben a Lélek szerint szolgálunk...*”²⁵

„*Mert a törvény végcélja Krisztus, minden hívő megigazulására.*”²⁶

„*Aki pedig nem fáradozik, hanem hisz abban, aki megigazítja az istentelent, annak a hite számít igazságnak.*”²⁷

-
1. Róma 5:1,2	15. Róma 5:8-10
2. Efézus 1:4; 2 Timothy 1:9	16. Galata 2:16
3. János 3:16	17. Galata 2:19-21
4. Róma 5:8	18. Zsidók 10:16,17
5. Efézus 1:13	19. Efézus 2:8,9
6. Jelenések 3:20; János 1:12,13	20. 1 János 1:9
7. Jelenések 3:20	21. János 15:4
8. I János 3:1; Kolossé 1:13,14; Efézus 1:4; János 1:12	22. János 15:9
9. Titusz 3:3-7	23. János 15:10,11
10. Efézus 1:7	24. Róma 7:4
11. Róma 3:20	25. Róma 7:6
12. Róma 7:18,19	26. Róma 10:4
13. Róma 7:24,25	27. Róma 4:5
14. Róma 8:1	